

Ciska Hoet

Dossier: hetTheaterFestival 2025

Leestijd 4 — 7 minuten

Fatilou M. – Bart Van Nuffelen/Martha!Tentatief & hetpaleis

Een gelaagd verhaal over opgroeien in de stad

Is het een theatervoorstelling of een filmproductie? Een monoloog of een dialoog? *Fatilou M.* (12+) van Martha!Tentatief is het allemaal. Maar bovenal is het een authentiek relaas over vriendschap, verbinding en jong zijn in de stad.

Een klas 'Maatschappij en Welzijn' in het tweede middelbaar vormt de setting van *Fatilou M.* De veertienjarige verteller Rena, knap gespeeld door Ahlaam Teghadouini, brengt het verhaal van Fatilou, een bijzonder meisje dat halverwege het schooljaar op school aankomt. De ruwe sfeer in de groep lijkt geen effect te hebben op Fatilou en net daardoor weet ze alle harten voor zich te winnen. Zelfs met de brutale Rena sluit ze uiteindelijk vriendschap en dat doet de stemming op school omslaan. Tot Fatilou opnieuw uit hun leven verdwijnt.

“Bart Van Nuffelen laat zien hoe vanzelfsprekend artisticeit en maatschappelijke relevantie hand in hand kunnen gaan op een podium.”

Tot zover de korte inhoud van het derde deel van een drieluik over opgroeiende jongeren in een stedelijke context, door regisseur Bart Van Nuffelen gecreëerd voor hetpaleis. Van Nuffelen maakte van geëngageerde stedelijke verhalen zijn handelsmerk. Met *Fatilou M.* laat hij zien hoe vanzelfsprekend artisticeit en maatschappelijke relevantie hand in hand kunnen gaan op een podium. Dit dankzij het combineren van doorgedreven research, het verzamelen van knowhow via een grote ploeg collega's en intense cocreatieve processen.

RAUWE REALITEIT

Zeker dat laatste is van belang voor deze voorstelling. Die werd namelijk gecreëerd samen met leerlingen van de Spectrumschool in Deurne. Van Nuffelen baseerde de tekst op de vele gesprekken die hij met leerlingen voerde, samen met collega-theatermaker Prisca-Agnes Nishimwe. De jongeren spelen ook mee in de film die doorheen het stuk wordt geprojecteerd op een *blue screen* centraal op de Bühne. Ze zorgden er daarnaast voor dat de typische jongerentaal die Rena spreekt volledig klopt én de leerlingen maakten de ontroerend mooie maquettes die als ambachtelijk decor fungeren voor de film.

Dat resulteert in een gelaagd geheel. Teghadouini staat in haar eentje vooraan op een vrijwel kale scène. Dat ze Rena belichaamt in volgehouden *teenage slang* met gekke grammaticale constructies en atypische lidwoorden, is op zich al een huzarenstukje. Mooi is bovendien dat ze voortdurend in dialoog treedt met de vooraf opgenomen, catchy gemonteerde beelden van de tieners op het *blue screen*. Wanneer Prisca-Agnes Nishimwe ook nog eens als zwart silhouet achter het scherm opduikt in de rol van Fatilou,

letterlijk als figuurlijk met elkaar in verbinding komen te staan.

“Fatilou M. bewijst dat de inbreng van de niet-professionals precies de kracht kan uitmaken van een stuk.”

Dankzij de hilarische manier waarop Rena in haar coole taal haar klasgenoten regisseert en de vrolijke panache waarmee de leerlingen op het scherm hun eigen realiteit naspelen, overheersen optimisme en levenslust. Dit ondanks de rauwe realiteit die ook deel uitmaakt van het verhaal.

HET PROCES VAN ERKENNING

Waar sommige cocreative voorstellingen (onder het motto ‘het proces primeert boven het eindproduct’) al wel eens uitkomen bij theater dat overdreven stichtend is, of waarbij duidelijk is dat de spelers geen technische scholing hebben, geldt dat veel minder voor deze productie. Sterker nog, *Fatilou M.* bewijst dat de inbreng van de niet-professionals precies de kracht kan uitmaken van een stuk. Enkel wanneer het personage Fatilou zingt dat ze haar medeleerlingen ‘ziet’, loert er wat uitleggerigheid om de hoek. Want het is al lang duidelijk dat de jongeren openbloeien doordat ze ‘gezien’ worden in al hun facetten – en niet enkel als beroepsleerlingen met een soms moeilijke thuissituatie. En ja, het is uiteraard een meerwaarde dat dat proces van erkenning zich ook letterlijk op de bühne afspeelt, aangezien de deelnemende leerlingen hun talenten kunnen tonen. Maar *Fatilou M.* werkt evengoed voor de meer argeloze kijker die gewoon een goede voorstelling wil zien, en dat is absoluut een meerwaarde. *Fatilou M.* bewijst zo dat cocreatie en straf theater absoluut hand in hand kunnen gaan.

Nog tot 26 mei op tournee. Klik hier voor de speellijst.

KRIJG JE GRAAG ONS PAPIEREN MAGAZINE IN JOUW BRIEVENBUS? NEEM DAN EEN ABONNEMENT.

REGELMATIG ONZE NIEUWSTE ARTIKELN IN JOUW INBOX?
SCHRIJF JE IN OP ONZE NIEUWSBRIEF.

e-mail

JE LEEST ONZE ARTIKELN GRATIS OMDAT WE GELOVEN IN VRIJE, KWALITATIEVE, INCLUSIEVE KUNSTKRITIEK. ALS WE DAT WILLEN BLIJVEN BIJEN BIEDEN IN DE TOEKOMST, HEBBEN WE OOK JOUW STEUN NODIG! STEUN ETCETERA.

RECENSIE

29.04.2025